

dr.Andrékó János

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 1 9 5 - 2 / 2024		
Érkezett: 2024 MÁRC 0 5.		
Érkezés módja		
GYEB:		
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:

MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA

BUDAPEST

**Tárgy: Alkotmányjogi panasz
(Kiegészített)**

Hiv.sz.: IV/195-1/2024

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott, dr. Andrékó János [REDACTED] nyugállományú rendőr dandártábornok, **felperes** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. tv. 26.§. (1) bekezdése, valamint 27.§. (1) bekezdése alapján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő az alábbiak szerint:

- A. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapján vizsgálja felül a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (Kp.) 117. §. (1) bekezdésében foglalt rendelkezés határidőre vonatkozó részének alaptörvénnyel való összhangját, állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41.§. (1) bekezdésének rendelkezései alapján semmisítse meg.
- Álláspontom szerint a fentebb megjelölt jogszabályi rendelkezés sérti az Alaptörvény I.cikk. (3) bekezdésében (alapvető jog korlátozása), XV. cikk (2) bekezdésében (megkülönböztetés tilalma), valamint XXVII.cikk (7) bekezdésében (jogorvoslathoz való jog) deklarált alkotmányos értékeket.
- A Kp. hivatkozott rendelkezése ellentétes az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében és a T cikk (3) bekezdésében foglaltakkal is (jogbiztonság-normavilágosság, Alaptörvénynek való megfelelés).
- B. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján vizsgálja felül a KÚRIA 2023. október 12-én kelt, Kfv.VII.45.105/2023/5. sz., felülvizsgálati kérelmemet visszautasító végzésének Alaptörvénnyel való összhangját, állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §. (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
- Álláspontom szerint a fentebb megjelölt bírói döntés nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott követelményeknek (jogszabályok bíróság általi értelmezése).

E helyen nyilatkozom arról, hogy a KÚRIA szóbanforgó végzése a jogi képviselőm cégkapuján került kézbesítésre **2023. október 30. napján.**

Nyilatkozom arról is, hogy az Alkotmánybíróság hiánypótlásra való felhívását személyesen vettem át a [REDACTED] postahivatalban **2024.március 08. napján.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. ELŐZMÉNYEK (Pertörténet)

1. 1979. október 01.napjától 2011. augusztus 07. napjáig voltam a Magyar Rendőrség hivatásos állományú tisztje. 2007. november 15-i hatállyal neveztek ki az ORFK Ellenőrzési Szolgálatára vezetőjének. E szervezeti egység alapfeladata a Rendőrség teljes személyi állományának szakmai ellenőrzése, valamint a Rendőrség gazdálkodásának, a költségvetés szabályszerű végrehajtásának ellenőrzése volt. Ez utóbbi tekintetében - az államháztartási törvényben megfogalmazottak szerint - a Rendőrség belső ellenőrzési vezetője voltam, közvetlenül az országos parancsnok alárendeltségében.

Szolgálati feladataink ellátása során számos pénzügyi-gazdasági szabálytalanságot tártunk fel, olyanokat is, amelyek kárt okoztak a költségvetésnek, s amelyekben magas rangú rendőri vezetők is érintettek voltak. Emiatt egyre több és egyre súlyosabb támadás ért engem és munkatársaimat is. Különösen így volt ez 2010 első felében, azonban sem a régi, sem a kormányváltást követően kinevezett új vezetőktől nem kaptunk megfelelő védelmet.

2010. július 15-én szolgálati helyemen, szolgálati időben, az egyik akkortájt kinevezett magas rangú és beosztású vezető rámtámadt és súlyosan bántalmazott amiatt, mert korábban vele szemben is megállapítottunk jelentős szabálytalanságokat. A durván jogellenes és erkölcstelen bántalmazás következtében szakorvosi kezelésre, betegszabadságra kényszerültem. Betegségem elhúzódott, az ORFK vezetője FÜV elé rendelt, a belügyminiszter egészségügyi alkalmatlanság miatt 2011.augusztus 07-i hatállyal megszüntette szolgálati viszonyomat, a Köztársaság Elnöke pedig szolgálati nyugállományba helyezett.

2. 2012. 08. 16. napján szolgálati panaszt nyújtottam be az ORFK vezetőjéhez, amelyben kértem, hogy intézkedjen a Hszt. 180.§. rendelkezéseiben előírt, - korábban elmulasztott - kötelezettségeinek pótlására (megbetegedésem szolgálati kötelmekkel való összefüggésének megállapítása).

Szolgálati panaszom érdemi elbírálására a törvényes 30 napos határidő helyett közel három év(!) elteltével, 2015 áprilisában került sor.

Panaszomat a belügyminiszter elutasította, ezért keresetet nyújtottam be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, ahol a per 24.M.1432/2015 sz. alatt folyt. (A továbbiakban: **Alapügy**)

A 2017. március 14. napján kelt első fokú ítéletében a Bíróság megállapította, hogy a megbetegedésem a szolgálati kötelmekkel összefüggő, erre tekintettel az alperest (ORFK-t) az elmaradt járandóságaimnak megfelelő összegű kártérítés megfizetésére, a jövőre nézve pedig keresetpótló járadék folyósítására kötelezte.

Az alperes (ORFK) fellebezése nyomán a Fővárosi Törvényszék 2018. július 06. napján hozott II fokú ítéletet, 7.Mf.681.025/2017/10 sz. alatt, melyben az I fokú ítéletet -túlnyomó részben- helyben hagyta, így az jogerőre emelkedett.

Ezt az ügyet a KÜRIA is felülvizsgálta, 2019. március 27. napján kelt, Mfv.II.10.422/2018/12 sz. ítéletével a jogerős ítéletet - jelentéktelen módosítással - hatályában fenntartotta.

3. **Az Alapügyben** hozott ítéletben a Bíróság külön rendelkezett egy jogilag és összecszerűségében is elkülöníthető járandóságról, nevezetesen a **szolgálati időt elismerő rendszeres támogatásról**.

Az erre vonatkozó követelésemet tekintetében a Bíróság úgy határozott, hogy e vonatkozásban - időelőttiségre tekintettel - a pert megszünteti azzal, hogy e követelésemet **nem évült el**.

Az alperesi fellebbezés ezt az ítélet-részt nem érintette így ez is **jogerőre emelkedett**.

Mindezek alapján 2018. november 16. napján kártérítési igényt nyújtottam be az ORFK vezetőjéhez, a **szolgálati időt elismerő rendszeres támogatás** utólagos megfizetésére. Kérelmemet az országos parancsnok 2019. január 09. napján kelt, 29000-124/40-3/218.K. sz. határozatával - **fittyet hányva a jogerős bírósági ítélet erre vonatkozó rendelkezésére** - elutasította azzal indokolva, hogy a megbetegedésem szolgálati kötelemekkel való összefüggése nem bizonyított.

4. Ezt követően, 2019. február 18. napján keresetet nyújtottam be (**1. sz. melléklet**) a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, ahol 66.K.30.595/2019 sz. alatt folyt a per. Az I fokú ítélet (**2.sz. melléklet**) 2020. február 18. napján született, melyben a Bíróság **részben helyt adava a keresetemnek**, a szolgálati időt elismerő rendszeres támogatás elmaradt összegének részbeni megtérítésére kötelezte az alperes ORFK-t. Fellebbezés (**3.sz. melléklet**) folytán a Fővárosi Ítéltábla 2021. június 24-én kelt, 1.Mf.31.114/2021/7. sz. végzésével (**4.sz.melléklet**) az első fokú bíróság ítéletét - nem orvosolható eljárási hiba miatt - hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Emellett **iránymutatást** adott arra nézve is, hogy az eljáró bíróságnak az **elévülés vizsgálatakor értékelnie kell a korábbi, kapcsolódó ügyek peradatait is**.

(Itt jegyzem meg, hogy a követelésemet jogalapját és összecszerűségét maga az Alperes sem vitatta, bírósági döntést csupán az elévülés kérdése igényelt).

5. A megismételt első fokú eljárás már a Fővárosi Törvényszéken előtt folyt, más összetételű bíróság előtt, 6.K.704.632/2021 sz. alatt (a továbbiakban: **Jelen ügy**) A 2022.április 05. napján kelt, újabb első fokú ítéletében (**5.sz. melléklet**) az ismét megváltozott összetételű Bíróság a szolgálati időt elismerő rendszeres támogatás utólagos megfizetése iránti keresetemet - **elévüléssel indokolva** – elutasította. Az ítélet indokolásából kitűnik, hogy az eljáró bíróság **figyelman kívül hagyta**:

- azt a tényt, hogy ennek a követelésemetnek az elévülésével kapcsolatban az **Alapügyben** eljáró bíróság **jogerősen megállapította, hogy a szolgálati időt elismerő támogatás iránti igényem nem évült el**;
- a KÜRIA alappügyben végzett felülvizsgálata során, az **elévülés nyugvására** vonatkozóan kifejtett állásfoglalását;
- a Fővárosi Ítéltábla megismételt eljárást elrendelő végzésében megfogalmazott **iránymutatásokat**;
- a per során általam tett nyilatkozatokat és becsatolt bizonyítékokat.

6. Mindezekre tekintettel fellebbezést (**6.sz. melléklet**) nyújtottam be, melyet a Fővárosi Törvényszék 6.K.704.632/2021/16. sz. végzésével (**7.sz.melléklet**) a **Pp.618.§.(1) bek.b.pontjára** hivatkozva visszautasította azzal indokolva, hogy a fellebbezést a jogi képviselőm nem cégkapun, hanem ügyfélkapun keresztül nyújtotta be.

E döntés meghozatalakor az eljáró bíróság **figyelman kívül hagyta a Civilisztikai Kollégiumvezetők** 2019 nov. 28-29-ei Országos Tanácskozásán elfogadott és közzétett állásfoglalását, miszrint: **“...Mivel az ügyfélkapuról érkező beadvány biztonságos kézbesítési szolgáltatáson keresztül érkezik, az megfelel a Pp.618. §-ban foglalt feltételeknek, a 618. §. (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmények nem alkalmazhatók.”**

A fellebbezést visszautasító végzéssel szemben fellebbezéssel éltem (**8. sz. melléklet**). Ez ügyben a Fővárosi Ítéltábla járt el, amely 3.Kpf.750.481/2022/2 sz. végzésével (**9.sz. melléklet**) a megtámadott végzést hatályon kívül helyezte, megállapítva hogy az jogszabálysértő.

Fellebbezésem érdemben a Fővárosi Ítéltábla (újból megváltozott összetételű) tanácsa bírálta el. 2023. május 17-én kelt, 3.Kf.700.275/2022/3 sz. ítéletével (**10.sz. melléklet**) az első fokú ítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság teljes egészében magáévá tette az első fokú ítéletet, figyelmen kívül hagyva a fellebbezésemben előadottakat is, s nem adta indokát sem, hogy miért nem fogadta el azokat.

Bátorkodom itt megjegyezni, hogy az első és másodfokú eljárásokban és ítéletekben fellelhető, részben alapjogokat érintő jogszabálysértések is megalapozták volna alkotmányjogi panasz előterjesztését (**jogbiztonság {ítélt dolog}, tisztességes eljárás, ésszerű határidő, törvényes bíróhoz való jog, s nem utolsó sorban a bírói döntésekkel szemben támasztott azon elvárás, hogy az ügy lényegére vonatkozó nyilatkozataimat és bizonyítékaimat megfelelő alapossággal értékelje, és ezt ügydöntő határozatában is juttassa kifejezésre.**)

Ezek vonatkozásában azonban az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitvaálló határidő lejárt.

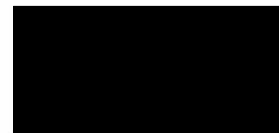
7. A **jogszabálysértésekre**, valamint a KÚRIA egy korábbi, az elévülés nyugvására vonatkozó elvi jelentőségű döntésének figyelmen kívül hagyására hivatkozva, 2023. szeptember 13.napján **felülvizsgálati kérelmet (11.sz. melléklet)** nyújtottam be. A KÚRIA, mint felülvizsgálati bíróság 2023. október 12. napján kelt, Kfv.VII.45.105/2023/5. sz. végzésével (**12.sz. melléklet**) felülvizsgálati kérelmemet **visszautasította**. E döntését a **Kp. 117. §. (1) bekezdésének rendelkezésére hivatkozva** azzal indokolta, hogy a kérelem elkésett, mert az a benyújtásra nyitva álló – harminc napos -határidő letelte után (**7 nappal**) érkezett be a bírósághoz.

II. RÉSZLETES INDOKOLÁS:

1. Az alkotmányjogi panasz "A" részéhez:

A/a. A hivatásos szolgálati jogviszonyban állók (pl. rendőrök) e jogviszonnyal összefüggő, bíróság előtti jogvitákat korábban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv.(Pp.) rendelkezései szerint folytathatták le. A jogalkotó a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvénynek (Kp.) a 2019. évi CXXVII. törvénnyel történő módosításával a közsolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogvitákat **a Pp-ből a Kp. keretei közé emelte át. (Kp. 5.§. (4) bek.)** Tette ezt annak dacára, hogy pl. a **rendőr nem ügyfele** a szolgálati helye szerinti rendőri szervnek, hanem hivatásos szolgálatot teljesítő **alkalmazottja**, a rendőri szerv pedig **nem hatósági/közigazgatási jogokat**, hanem **munkáltatói jogokat gyakorol** felette. Következésképpen e jogviszonnyal kapcsolatos jogviták – különösen, ha annak tárgya illetmény, egyéb járandóságok, szabadság stb. – klasszikusan **munkajogi természetűek**.

Ezt a dilemmát némileg oldja az a jogalkotói szándék, hogy a KP keretei között folytatott bírósági eljárásokban **a Pp. bizonyos szabályai is alkalmazandók**, a Kp. 6.§., valamint a Kp.36.§. rendelkezései alapján.

A KÚRIA a felülvizsgálati kérelmem visszautasításáról döntő végzését a **Kp. 117.§. (1) bekezdésének rendelkezésével indokolta**, miszrint a felülvizsgálati kérelmet a **jogerős határozat közlésétől számított 30 napon belül kell benyújtani**.

Hivatkozott továbbá a Pp. 148.§. (1) bekezdés rendelkezésére, miszerint a július 15-től augusztus 20-ig tejedő időszak (nyári ítélkezési szünet) nem számít bele a határidőbe.

E rendelkezések alapján számítva a határidőt, 7 napot késtem a felülvizsgálati kérelem benyújtásával.

A Kp. fentebb említett módosítása előtt, a hivatásos szolgálati jogviszonyt érintő perekben, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére a **Pp. 412.§. (1) bekezdésének rendelkezését Kellett alkalmazni**, miszrint a felülvizsgálati kérelmet az **ítélet közlésétől számított 45 napon belül kell benyújtani**.

A Kp. és a Pp. azonos tárgyú - előzőekben idézett – rendelkezéseit összevetve azt találjuk, hogy **azonos természetű** (munkajogi) jogvita esetén, **azonos alapjogot** (jogorvoslathoz való jog) **lényegesen szigorúbb feltételekkel, korlátozással** gyakorolhatja az a munkavállaló, aki **a köz szolgálatában az állam alkalmazottja** (hivatásos szolgálatban álló rendőr, katona, tűzoltó stb.), azokhoz képest, akik civil szervezetek munkavállalói. Utóbbiak munkaügyi jogvitáiban ugyanis a **Pp. szabályait kell alkalmazni**, ide értve a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló, lényegesen kedvezőbb határidőre vonatkozó rendelkezést is

Eléggé nyilvánvaló, hogy a közszolgálatban dolgozók irányában a Kp. általam vitatott rendelkezése alapjog (jogorvoslathoz való jog) korlátozását hordozza.

Természetesen nem vitatom, hogy az Alaptörvényben meghatározott szigorú feltételek fennállása esetén alapjog is korlátozható. (Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése)

A rendőrök esetében a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. tv. (Hszt.) IV. fejezetének 19.§ - 30. §. rendelkezései állapítják meg az alapvető jogok korlátozásának szabályait. E szabályok között érintőlegesen sincs említve az Alaptörvény XXVIII cikk (7) bekezdésében deklarált jogorvoslathoz való jog korlátozhatósága.

Előttem nem ismert olyan egyéb törvény, amely másik alapvető jog érvényesülése, vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében bármilyen módon korlátozná a Hszt. hatálya alá tartozó rendvédelmi dolgozók jogorvoslathoz való jogát.

Hivatkozok még az Alkotmánybíróság korábbi, elvi jelentőségű megállapítására, miszerint **“Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik, vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan.”**

Megjegyzem még, hogy a Kp. preambulumban és a Törvényjavaslat miniszteri indokolásában sincs utalás arra nézve, hogy mi indokolta a Pp. szabályaihoz képest a Kp keretei között előterjeszthető felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó hatálidő jelentős csökkentését.

Az előzőekben kifejtettek miatt a **Kp. 117. §. (1) bekezdésének határidő tartamára vonatkozó rendelkezése –álláspontom szerint – alaptörvény-ellenes.**

A/b. Az Alaptörvény XXVIII cikk (7) bekezdésében kerül megfogalmazásra a jogorvoslathoz való jog, mint alapjog. Ennek lényegi tartalma – ahogyan ezt az Alkotmánybíróság is számos esetben kifejtette – az érdemi határozatok tekintetében a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Az Alkotmánybíróság fogalmazta meg azt is, hogy **“...Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.”** {22/2014. (VII.15.) AB határozat}

Valamennyi szabályozás esetében – a Kp szabályait tekintve is – lényeges követelmény, hogy az nem állhat ellentétben az Alkotmánybíróság által a jogorvoslathoz való jog biztosításával összefüggésben meghatározott, az Alptörvényből közvetlenül következő elvi tartalommal.

Álláspontom szerint a Kp. 117.§. (1) bekezdésének a határidő tartamára vonatkozó rendelkezése bizonyosan nem felel meg az előzőekben részletezett alapjogi követelményeknek, tehát e tekintetben is alaptörvény-ellenes. Mégpedig azért, mert a felülvizsgálati kérelem benyújtására korábban biztosított határidő jelentős szűkítése indokolatlan, egyidejűleg a rendvédelmi dolgozók tekintetében **diszkriminatív**.

Az Alaptörvény XV.cikk (2) bekezdésében foglaltak deklarálják az **alapvető jogok bármely megkülönböztetés nélküli biztosítását**. A jogalkotó a felülvizsgálati kérelem szabályainak meghatározásakor viszont **kettős mércét alkalmazott**:

- az egyik csoportba kerültek a közszolgálati jogviszony alanyai (ide értve a Hszt. hatálya alá tartozó rendvédelmi dolgozókat is). Az e csoportba tartozók számára a **Kp. 117. §. (1) bekezdés** rendelkezései szerint biztosított a felülvizsgálati kérelem benyújtása, **harminc napos határidővel, kötelező jogi képvislettel**;
- a másik csoportba került mindenki más, akik számára a **Pp. 412.§. (1) bekezdés** rendelkezései szerint biztosított a felülvizsgálati kérelem benyújtása, **negyvenöt napos határidővel, jogi képvisleti kötelezettség nélkül**.

Ez - az Alaptörvénnyel ellentétes – jogi helyzet akkor állt elő, amikor a jogalkotó -a 2019. évi CXCVII. 203. §-ban foglaltak szerint - akként módosította a Kp-t, hogy a közszolgálati jogviszonyban lévők e jogviszonnyal kapcsolatos pereit a Pp. szabályozási köréből átemelte a Kp. keretei közé [ld.Kp.5.§. (4) bek.]. E módosítással egyidejűleg viszont nem történt meg a felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatos, határidőre vonatkozó szabályok harmonizálása, **ezért a Kp.117.§. (1) bekezdésének rendelkezése az említett törvénymódosítás hatálybalépése óta Alaptörvénybe ütköző hátrányos megkülönböztetést hordoz.**

Ha megtörtént volna az előzőekben részletezett harmonizáció, a Kp. a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére ugyanazt a határidőt **(45 nap)** biztosítaná, mint amely határidőt a Pp. biztosít a civil munkavállalók részére ugyanilyen természetű (munkajogi) jogviták bírósági eljárásában.

Ezesetben a KÚRIA az én felülvizsgálati kérelmemet is befogadta volna (mert az nem késett el) és annak érdemi elbírálásával érvényesülhetett volna az alapjogként deklarált és védett hatékony jogorvoslati jogosultságom.

A/c. Az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság kapcsán hivatkozok mindenképp az Alkotmánybíróság 20/2020 (VIII.4.) AB határozatára, melyben egyebek mellett a következőket fejt ki: **“...az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonság pedig az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és a norma címzettjei számára is értelmezhetők és követhetők legyenek.”**

Az Alkotmánybíróság értelmezésében megállapítható a jogbiztonság sérelme, ha a szabályban rejlő belső ellentmondás a jogalkalmazás során szükséges értelmezéssel nem kiküszöbölhető. {1/1999. (II.24.) AB határozat}

Álláspontom szerint éppen ilyen ellentmondás húzódik meg a **Kp. 36.§. (1) bekezdése e) pontjának rendelkezése** (A polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni a határidőre), valamint a **Kp. 117. §. (1) bekezdésének rendelkezése** (A felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a jogerős határozat közlésétől számított **harminc napon** belül kell jogi képviselő útján benyújtani) között.

Tekintve, hogy a Kp. 36. §. (1) bekezdése "kiutal" a Pp. szabályaira, így sajátosan belső és külső kollízió is mutatkozik ugyanazon határidőre vonatkozó szabályok között:

a Kp.36. (1) bek. e) pontja által felhívott Pp. szerint a felülvizsgálat benyújtására nyitva álló határidő **negyvenöt nap**, és nem szükséges jogi képviselő; [Pp.412.§.(1) bek.]

ezzel szemben a Kp.117.§. (1) bekezdés rendelkezése szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő csupán **harminc nap**, és kötelező a jogi képviselet.

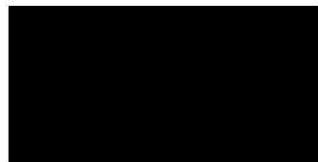
Az Alkotmánybíróság több alkalommal vizsgálta a normakollízió kérdését alapjogi összefüggésekben. Bátorkodom itt hivatkozni a 43/2012. (XII. 20) AB határozatban kifejtettekre, miszerint: **" meghatározott életviszonyok illetőleg tényállások ellentétes – vagy az értelmezéstől függően ellentétes – törvényi rendezése önmagában nem jelent alkotmányellenességet. Az ilyen rendelkezés alkotmányellenessé csak akkor válik, ha az egyben az Alkotmány valamely rendelkezésének a sérelmével is együtt jár, vagyis ha az ellentétes tartalmú szabályozás anyagi alkotmányellenességhez vezet, tehát például ha a rendelkezés valamelyike meg nem engedett diszkriminációt, egyéb alkotmányellenes helyzet megteremtését, vagy alkotmányos alapjog korlátozását eredményezi..."**

E megállapítást a 21/2001. (VI.21.) AB határozat akként pontosította, hogy: **"...abban az esetben sérül a jogállamiság alkotmányos alapértékből fakadó jogbiztonság követelménye ha az ellentétes tartalmú törvényi rendelkezések között fennálló kollízió jogalkalmazói jogértelmezéssel a jogbiztonság sérelme nélkül nem oldható fel."**

Esetemben éppen ilyen kollízióról van szó, amelyben az egyik jogszabályi **rendelkezés [a Kp. 117. §. (1) bek.]** (fentebb részletesen is kifejtett) **tiltott diszkriminációt is hordoz**, s melyet a jogalkalmazó KÚRIA nem tudott feloldani. Álláspontom szerint ezért is alaptörvény-ellenes ez a jogszabályi rendelkezés.

Hivatkozok még a jogalkotásról szóló 2010.évi CXXX. tv. alábbi rendelkezéseire is, melyek úgyszintén erősítik azon álláspontomat, miszerint a Kp.117.§. (1) bekezdésének a határidőre vonatkozó része alaptörvény-ellenes.

- 2.§. (1) A jogszabálynak a címzettek számára **egyértelműen értelmezhető** szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.
- 2.§. (4) A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály
 - a) **megfeleljen az Alaptörvényből** eredő tartalmi és formai követelményeknek,
- 2.§. (5) A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály **ne tartalmazzon indokolatlanul olyan rendelkezést, amely**
 - a) **a szabályozási cél eléréséhez nem feltétlenül szükséges,**
- 3.§. Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A **szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos** vagy többszintű,

2. Az alkotmányjogi panasz "B" részéhez:

Az Alaptörvény 28. cikk rendelkezik a bíróságok jogalkalmazásának/jogértelmezésének alapelveiről, miszerint annak a jogszabályok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell lennie.

Bátorkodom mindenek előtt hivatkozni arra, hogy az Alkotmánybíróság e kérdéskörben is kifejezésre juttatta azon állandó gyakorlatát, miszerint **"...feladatkörébe tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel."**

Az Alaptörvény bíróságok számára előírt kötelezettségéből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok értelmezése keretében azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. [7/2013. (III.1.) AB határozat]

Esetemben, a KÚRIA felülvizsgálati kérelmem visszautasításáról hozott döntése során nem került azonosításra kérelmem alapjogot érintő vonatkozása, nem vizsgálta a kérelmem tartalmát és azt sem, hogy van-e olyan jogértelmezési lehetősége, amely által a jogbiztonság sérelme nélkül felodhatja a felülvizsgálat határidejére vonatkozó jogszabályi rendelkezések kollíziós- és más – Alaptörvényt sértő - problémáját.

Álláspontom szerint a KÚRIA bírától elvárható, hogy – az én konkrét ügyemtől függetlenül – felismerje az általa alkalmazott jogszabályi rendelkezések diszharmóniáját, a benne rejlő tiltott megkülönböztetést, az Alaptörvénynek való megfelelés hiányát.

Különös tekintettel arra is, hogy a felülvizsgálati eljárás a jogorvoslatok rendszerében különleges helyet foglal el, hiszen az érintettek számára ez az utolsó olyan lehetőség, amelyben a vélelmezett, vagy valós (egyébként pedig súlyos) jogsérelmek feltárásra és orvoslásra kerülhetnek.

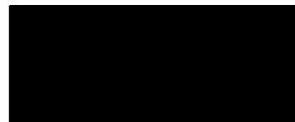
Az én ügyemben – ahogyan a pertörténeti részben kifejtettem – az első- és másodfokon folyó eljárásokban egyaránt súlyos – alapjogokat is érintő – jogszabálysértések történtek, amelyek orvoslására a KÚRIA által folytatott felülvizsgálati eljárás jelentett volna esélyt.

A KÚRIA azonban nem vizsgálta érdemben az elé kerülő ügyemet, rutinszerűen alkalmazott egy Alaptörvényt sértő jogszabályt, felülvizsgálati kérelmemet "matematikai alapon" (37 nap több, mint a 30) utasította vissza.

Bátorkodom hivatkozni még az Alkotmánybíróság 3/2015 (II.2.) AB sz. határozatára, miszerint: **"...ha a bíróság az előtte fekvő alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes."**

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Kérem, hogy az előzőekben részletezett tények és indokok, valamint a mellékletként becsatolt iratok alapján a most előterjesztett (hiánypótlási felhívásának megfelelően kiegészített) alkotmányjogi panaszomat szíveskedjen érdemben megvizsgálni, s az alapján szíveskedjen kérelmemnek helyt adó döntést hozni.

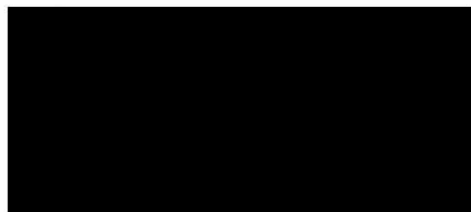
Személyes adataimmal kapcsolatban akként nyilatkozom, hogy a nevem nyilvánosságra hozatalához **hozzájárulok**.

Nyilatkozom továbbá, hogy a szóban forgó ügyben valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Jelen alkotmányjogi panaszt az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék útján terjesztettem elő 2023. 12. 08. napján, jogi képviselő nélkül, s azt a hiánypótlási felhívásnak megfelelően egészítettem ki, egységes szerkezetbe foglalva.

Fáradozásaikat előre is köszönöm!

Tisztelettel:

 2024. március 01.

Mellékletek:

1. Keresetlevél a szolgálati időt elismerő rendszeres támogatás utólagos megfizetése iránt;
2. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 66.K.30.595/2019/15 sz. első fokú ítélete;
3. Felperes fellebbezése az első fokú ítélet ellen;
4. Fővárosi Ítéletábra 1.Mf.31.114/2021/7 sz. (másodfokú) végzése új eljárás lefolytatásáról;
5. Fővárosi Törvényszék 6.K.704.632/2021/13 sz. (megismételt eljárásban) első fokú ítélete;
6. Felperes fellebbezése az új első fokú ítélet ellen;
7. Fővárosi Törvényszék 6.K.704.634/2021/16 sz. végzése;
8. Felperes fellebbezése a Fővárosi Törvényszék fellebbezést visszautasító végzése ellen;
9. Fővárosi Ítéletábra 3.Kpf.750.481/2022/2 sz. végzése;
10. Fővárosi Ítéletábra 3.Kf700.275/2022/3. sz. másodfokú ítélete;
11. Felperes felülvizsgálati kérelme;
12. A KÚRIA Kfv.VII.45.105/2023/5.sz. végzése a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról.